

ŻNG.8361.51.2019

DECYZJA Nr 49 /2019

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy **Tien Nguyen** prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą **Tien Nguyen NGUYEN Firma „NPN”**, ul. Głowackiego 18/1, 47-220 Kędzierzyn-Koźle, NIP 7972022889, **karę pieniężną w wysokości 1 500 zł** (słownie złotych: jeden tysiąc pięćset 00/100) w związku z wprowadzeniem do obrotu 2 partii potraw o łącznej wartości 29 zł zafałszowanych, które dodatkowo nie spełniały wymogów jakości handlowej.

Uzasadnienie

W dniach 12, 13 i 18.02.2019 r. inspektorzy reprezentujący Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej *Opolskim WIiH*, na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli Nr ŻNG-51/2019 z dnia 11.02.2019 r., przeprowadzili kontrolę w Barze Azjatyckim XEN, zlokalizowanym przy ul. Głowackiego 18/1, 47-220 Kędzierzyn-Koźle, w którym Tien Nguyen, zwany dalej *Stroną*, prowadzi działalność gospodarczą.

Kontrolę przeprowadzono na podstawie następujących przepisów:

- art. 3 ust. 1, 2, 3 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. Urz. UE L z 2004 r. Nr 165, str. 1, z późn. zm.);
- art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o jakości handlowej*, w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), zwanej dalej *ustawą o Inspekcji Handlowej*,
- art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o Inspekcji Handlowej.

Zakres przedmiotowy kontroli obejmował rzetelność obsługi konsumentów, jakość handlową oferowanych potraw i napojów oraz surowców użytych do produkcji, a także prawidłowość funkcjonowania placówki gastronomicznej pod kątem przestrzegania prawa żywnościowego.

W toku kontroli, w celu zweryfikowania rzetelności obsługi, inspektorzy występując w charakterze konsumentów, zakupili potrawy pod nazwami:

- Wołowina 5 smaków w cenie 14,50 zł za porcję,
- Wołowina po chińsku w cenie 14,50 zł za porcję.

Przedmiotowe potrawy za protokołem pobrania próbki nr 115009 z dnia 12.02.2019 r. pobrano do badań laboratoryjnych w celu identyfikacji użytego do produkcji surowca mięsnego. Badania przeprowadzone w Laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach wykazały w ww. potrawach obecność wołowiny i drobiu. Wyniki badań zostały udokumentowane w sprawozdaniach z badań nr 65/2019 z dnia 20.02.2019 – Wołowina po chińsku i nr 66/2019 z dnia 20.02.2019 – Wołowina 5 smaków.

Zgodnie z deklaracją *Strony* zawartą w kartach menu przedmiotowe potrawy powinny zostać sporządzone wyłącznie z mięsa wołowego, natomiast badania laboratoryjne wykazały, że do ich sporządzenia użyto nie tylko mięsa wołowego ale również drobiowego.

Stwierdzone nieprawidłowości świadczą o zafałszowaniu potraw w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b ustawy o jakości handlowej.

Ponadto analiza oznaczeń 2 partii potraw (Wołowina 5 smaków i Wołowina po chińsku) wykazała, że w kartach menu brak było informacji o składnikach lub substancjach alergennych lub powodujących reakcje nietolerancji występujących w potrawach (soja, gluten). Informacja ta nie została przekazana konsumentom w jakiegokolwiek formie w miejscu sprzedaży. Powyższe narusza art. 9 ust. 1 lit. c w związku z art. 44 ust. 1 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) Nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 1924/2006 i (WE) Nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) Nr 608/2004 (Dz. Urz. UE. L z 2011 r. Nr 304, str. 18, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem (UE) Nr 1169/2011* i stanowi o niewłaściwej jakości handlowej w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej.

Przeprowadzone czynności kontrolne zostały udokumentowane w protokole kontroli nr ŻNG.8361.51.2019 oraz w załącznikach do protokołu kontroli, które w dniu 18.02.2019 r. zostały bez uwag podpisane i odebrane przez *Stronę*.

Mając powyższe na uwadze, *Opolski WIIH* pismem z dnia 30.04.2019 r. zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. *Strona* została poinformowana, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie przysługuje jej, na podstawie art. 10 § 1 *ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego* (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 10 dni od dnia doręczenia zawiadomienia. Ponadto *Opolski WIIH*, na podstawie art. 40a ust. 5a *ustawy o jakości handlowej*, zwrócił się do *Strony* z żądaniem przedstawienia dokumentów dotyczących wielkości osiągniętych obrotów i przychodu.

W dniu 09.05.2019 r. do siedziby *Opolskiego WIIH* wpłynęło zeznanie *Strony* o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2018 (PIT 36).

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury z zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 r. Nr 31, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej *rozporządzeniem (WE) Nr 178/2002*, podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji zgodność żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

Wymagania dotyczące informowania na temat żywności oraz zakresy odpowiedzialności podmiotów działających na rynku spożywczym zostały ustanowione w *rozporządzeniu (UE) Nr 1169/2011*.

W myśl art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*, informacje na temat żywności nie mogą wprowadzać konsumenta w błąd, co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości, składu, ilości, trwałości, kraju lub miejsca pochodzenia, metod wytwarzania lub produkcji. Ponadto art. 7 ust. 2 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* stanowi, że informacje na temat żywności muszą być rzetelne, jasne i łatwe do zrozumienia dla konsumenta.

Zakres odpowiedzialności reguluje art. 8 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*. Zgodnie z art. 8 ust. 2 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informacje na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność tych informacji zgodnie z mającym zastosowanie prawem w tym zakresie oraz wymogami odpowiednich przepisów krajowych. W myśl art. 8 ust. 5 *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich

kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Zasadnicze znaczenie dla produktów przeznaczonych do bezpośredniej konsumpcji ma art. 8 ust. 6 *rozporządzenia nr 1169/2011*, zgodnie z którym podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą przekazywanie informacji na temat żywności nieopakowanej przeznaczonej do dostarczenia do konsumenta finalnego lub do zakładów żywienia zbiorowego podmiotowi działającemu na rynku spożywczym otrzymującemu żywność, aby umożliwić, tam gdzie jest to wymagane, przekazywanie konsumentom finalnym obowiązkowych informacji na temat żywności.

Z przytoczonych przepisów wynika, iż niedopełnienie obowiązków wynikających z prawa żywnościowego leży po stronie kontrolowanego przedsiębiorcy, który powinien stosować obowiązujące normy w zakresie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności. Należy zauważyć, że wymogi prawa żywnościowego dotyczące jakości handlowej odnoszą się do żywności oferowanej konsumentom, dlatego też zapewnienie zgodności z tymi wymaganiami spoczywa na każdym podmiocie działającym na rynku spożywczym i jest obowiązkowe także na etapie handlu detalicznego (usług gastronomicznych). W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził zakwestionowane produkty do obrotu, a zatem ponosi odpowiedzialność za prawidłowość oznakowania oferowanych do sprzedaży artykułów rolno – spożywczych, jest *Strona*.

Zgodnie z art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości handlowej*, jakość handlowa to cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi. Jak wynika z art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości handlowej*, artykuły rolno-spożywcze charakteryzują się niewłaściwą jakością handlową, jeżeli nie spełniają wymagań w zakresie jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowych wymagań dotyczących tych artykułów zadeklarowanych przez producenta.

W myśl art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości handlowej* zafałszowanym artykułem rolno – spożywczym jest produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno – spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej albo niezgodną z prawdą.

Analiza składu surowcowego kontrolowanych potraw (Wołowina 5 smaków, Wołowina po chińsku), wykazała podmianę asortymentową polegającą na zastąpieniu składnika droższego tańszym. Zastosowanie innych składników niż wykazane w nazwach i opisach potraw zawartych

w kartach menu oraz niepoinformowanie o tym fakcie konsumentów przed zrealizowaniem zamówienia, wprowadza w błąd co do właściwości środka spożywczego, a w szczególności co do jego charakteru, tożsamości, właściwości i składu w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. a *rozporządzenia* Nr 1169/2011 oraz spełnia definicję produktu zafałszowanego w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b *ustawy o jakości*.

Informacje zamieszczane w karcie menu mają zapewnić konsumentom pełną wiedzę na temat spożywanej żywności, szczególnie w zakresie obecności substancji, które mogą powodować alergie lub reakcje nietolerancji. *Strona* wbrew wymaganiom prawa żywnościowego nie uwidoczniła dla konsumentów informacji o substancjach i produktach powodujących alergie lub reakcje nietolerancji użytych do przygotowania Wołowiny 5 smaków oraz Wołowiny po chińsku.

Obowiązek uwidaczniania informacji w zakresie obecnych w potrawie składników alergennych wynika z art. 44 ust. 1 lit. a *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011*. Zgodnie z jego treścią w przypadku oferowania środków spożywczych do sprzedaży konsumentom finalnym bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta lub ich pakowania do bezpośredniej sprzedaży przekazywanie danych szczegółowych określonych w art. 9 ust. 1 lit. c *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* jest obowiązkowe. Powyższe dane dotyczą wszelkich składników lub substancji pomocniczych wymienionych w załączniku II do *rozporządzenia (UE) Nr 1169/2011* lub uzyskanych z substancji lub produktów wymienionych w tym załączniku, powodujących alergie lub reakcje nietolerancji, użytych przy wytworzeniu lub przygotowywaniu żywności i nadal obecnych w produkcie gotowym, nawet jeżeli ich forma uległa zmianie. Wskazany załącznik zawiera listę 14 rodzajów produktów powodujących alergie lub reakcje nietolerancji. W potrawach oferowanych przez *Stronę* (Wołowina 5 smaków oraz Wołowina po chińsku) występowały składniki, które mogły powodować alergie lub reakcje nietolerancji takie jak gluten i soja. *Strona* miała obowiązek poinformować konsumenta o ich obecności w oferowanych do sprzedaży potrawach.

Art. 17 ust. 2 *rozporządzenia (WE) Nr 178/2002* nakłada na Państwa Członkowskie obowiązek wprowadzenia zasad dotyczących środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. W polskim ustawodawstwie odpowiedzialność karno-administracyjna za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych wynika z art. 40a ust. 1 pkt 4 *ustawy o jakości handlowej*. Zgodnie z ww. przepisem podmiot wprowadzający do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1000 zł.

Należy podkreślić, że dla zastosowania powyższej sankcji nie jest wymagane przypisanie winy podmiotowi wprowadzającemu do obrotu produkt żywnościowy zafałszowany. Przytoczony

przepis jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a więc wystarczy sam fakt zachowania naruszającego ten przepis. Jak wskazywał Trybunał Konstytucyjny w szeregu orzeczeń, m. in. w wyroku z dnia 7 lipca 2009 r. sygn. akt K 13/08, cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej jest założenie stosowania jej automatycznie względem podmiotu ponoszącego odpowiedzialność obiektywną za naruszenie ustawowych przepisów. Sankcja administracyjna ma przede wszystkim funkcję prewencyjną, co nie wyłącza również jej charakteru dyscyplinująco-represyjnego, stąd umocowanie organów administracji publicznej do nakładania kar pieniężnych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 4 lipca 2012 r., sygn. akt. II GSK 917/11).

Opolski WIIH, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej*, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

Mając na uwadze zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy *Opolski WIIH* ocenił **stopień szkodliwości czynu**. Użycie w oznakowaniu niezgodnych z prawdą danych wprowadza kupujących w błąd co do składu, właściwości i jakości nabywanych potraw, a ponadto godzi w interes ekonomiczny konsumenta. Zastosowane przez *Stronę* oznakowanie zakwestionowanych produktów w karcie menu nadało im cech sugerujących wyższe walory jakościowe. Konsument zamawiając potrawy pod nazwami Wołowina 5 smaków oraz Wołowina po chińsku mógł domniemywać, iż otrzyma potrawy wyłącznie z dodatkiem mięsa wołowego, zgodnie z deklaracją *Strony*.

Należy również nadmienić, iż *Strona* wbrew wymaganiom prawa żywnościowego nie uwidoczniała dla konsumentów informacji o substancjach i produktach powodujących alergie lub reakcje nietolerancji użytych do przygotowania Wołowiny 5 smaków oraz Wołowiny po chińsku.

Należy podkreślić, iż jednym z podstawowych praw konsumentów jest prawo do bezpieczeństwa ekonomicznego i zdrowotnego, którego częścią składową jest możliwość podejmowania świadomych wyborów. W tym celu konieczne jest przekazywanie kupującym pełnych i rzetelnych informacji o oferowanych produktach. W przypadku placówek gastronomicznych fundamentalne znaczenie mają więc dane zawarte w kartach menu. Właściwa nazwa potrawy oraz wykaz zastosowanych składników jest przy tym jednym z najważniejszych elementów oznakowania, umożliwiających jego identyfikację. *Strona* ponosi zatem pełną odpowiedzialność za stwierdzone nieprawidłowości, które naruszają podstawowe przepisy prawa żywnościowego oraz istotne interesy konsumentów, w tym interes ekonomiczny.

Opolski WIIH ustalając wysokość kary ocenił również **zakres naruszenia**. Jadłospis (karta menu) w placówce gastronomicznej jest dla konsumenta podstawowym źródłem informacji o oferowanych potrawach. Ujawnione nieprawidłowości stanowią rażące naruszenie przepisów

w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. *Strona* poprzez swoje działanie naruszyła wymagania określone w przepisach prawa żywnościowego w zakresie oznakowania produktów, istotne z punktu widzenia interesów konsumenta oraz właściwości artykułów rolno-spożywczych. Stwierdzona praktyka jest naganna, gdyż godzi w interesy konsumentów.

Opolski WIIH uznał, że **przebieg dotychczasowej działalności** *Strony* nie stanowi okoliczności zaostrzającej wymiar kary, gdyż jest to pierwszy stwierdzony przez organ przypadek wprowadzenia przez *Stronę* do obrotu artykułów rolno – spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej oraz zafałszowanych. Na uwzględnienie zasługuje także fakt, iż *Strona* wyeliminowała ujawnione w toku kontroli nieprawidłowości poprzez dokonanie poprawek w karcie menu oraz poprzez udostępnienie wymaganych prawem informacji o składnikach oraz substancjach alergennych występujących w oferowanych potrawach.

Wielkość obrotów i przychodu określa pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości finansowych, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej kary. *Opolski WIIH* przy ocenie przedmiotowej przesłanki uwzględnił informację o wysokości przychodu w roku 2018 przedstawioną przez *Stronę* w toku postępowania administracyjnego.

Ponadto *Opolski WIIH* wziął pod uwagę **wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych**. *Strona* wprowadziła do obrotu 2 partie produktów zafałszowanych o wartości 29 zł. Wartość ta nie stanowi przesłanki do podwyższenia sankcji administracyjnej.

Po uwzględnieniu przesłanek z art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości handlowej* oraz pozytywnej postawy *Strony*, która usunęła stwierdzone nieprawidłowości, *Opolski WIIH* wymierza **karę pieniężną w wysokości 1500 zł** z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych. Zdaniem organu nałożona na *Stronę* sankcja będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie nie występowały produkty zafałszowane oraz o niewłaściwej jakości. Ponadto nałożona kara jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń oraz spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 *ustawy o jakości handlowej* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa, *Strona* powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu **numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP** Oddział Okręgowy Opole, **w terminie 30 dni** od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

z up. Opolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

Bożena Koi
Główny Księgowy

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) od niniejszej decyzji *Stronie* przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.) w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. W myśl art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164, z późn. zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 900).
6. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz.U. z 2019 r. poz. 900), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

- ① Tien Nguyen NGUYEN Firma „NPN”
ul. Głowackiego 18/1,
47-220 Kędzierzyn-Koźle,
2. BA w/m
3. a/a